

говията въ Архангелскъ и Петербургъ, първи
ли натоварени съ разни стоки корабъ въ
щать и отъ тамъ въ Петербургъ. На третъ
дохождание въ Кронщатъ, когато пристанището
не било съвършено приготвено и когато
еннитѣ и търговските кораби стояли на едно
случило са тъй, щото негова корабъ, по не
ние, са ударили о една руска фрегата и стрѣл
една отъ стълбите ѝ. Главния капитанинъ въ
гатата тъй са разсърдили за туй невнимание,
зеть холландеца подъ стража и искалъ за гла
но известно количество пари. Мореплавателя
таль да заплати всичко щото би костувала
вата на една нова стълба, но капитанина, що
ленъ, постояннствуваъ да иска известното коли
нари, а освѣнъ туй и поставилъ на кораба
цина войници и свои матроси. На другия денъ
Кронщатъ отишълъ императора, и Даасъ, какъ
не съглашаваъ на несправедливото искане що
ни танина, излѣлъ предъ господаря и му са опла
Петъръ тозъ частъ съднялъ въ ладията си
ишилъ самъ да види повреждението на фрегата
той видѣлъ, че загубата не била голъма и че
шената стълба съ незначителни разноски и въ
ко време може да са направи изново. Той
на капитанина.

— „Не та ли е срамъ да постъпяшъ тъ
справедливо съ иностранините мореплаватели,
азъ тъй лаская за да ги привлачамъ въ наши
во пристанище? Скоро уничтожи стражата отъ
ландския корабъ; началника са съглашава да
ти всичко, което би костувало направата на
нова стълба; а ти си искалъ десетъ пъти
Слушай, ако още единъ пътъ чуя, че си ти